

॥ मृत्युञ्जयहोम-मन्त्राः ॥

अपै॑तु मृ॒त्युर॒मृतं॑ न॒ आग॑न्वैवस्व॒तो नो॒ अभ॑यं कृ॒णोतु॑ । पु॒र्ण
व॒नस्प॑र्तेरिवा॒भि॒नः शी॑यता॒ र॒यिः स च॑ ता॒न्नः श॒ची॒पतिः॑ ॥ १ ॥
परं॑ मृ॒त्यो॒ अनु॒ परे॑हि प॒न्थां य॒स्ते स्व॒ इत॑रो दे॒व्याना॑त् ।
चक्षु॑ष्मते शृ॒ण्व॒ते ते॑ ब्रवी॒मि मा नः॑ प्र॒जा री॑रिषो॒ मोत॑
वी॒रान् ॥ २ ॥

वा॒तं प्रा॒णं म॒नसा॑ऽन्वा र॑भामहे प्र॒जाप॑तिं यो भु॒व॒नस्य॑
गो॒पाः । स नो॑ मृ॒त्योस्त्रा॑यतां पा॒त्व ह॑सो॒ ज्यो॒ग्जी॒वा
ज॒राम॑शीमहि ॥ ३ ॥

अ॒मु॒त्र भू॒याद॑ध॒ यद्य॒मस्य॑ बृ॒हस्प॑ते अ॒भि॒श॑स्ते॒रमु॑ञ्चः ।
प्र॒त्यौ॑हताम॒श्विना॑ मृ॒त्युम॑स्माद्दे॒वाना॑म॒ग्ने भि॒षजा॑
श॒ची॒भिः ॥ ४ ॥

हरि॑ र॒ हर॑न्त॒मनु॑यन्ति दे॒वा वि॒श्वस्ये॑शा॒नं वृष॑भं म॒तीना॑म् ।
ब्र॒ह्म स॒रूप॑म॒नुमे॑दमागा॒दय॑नं मा वि॒व॒धीर्वि॒क्रम॑स्व ॥ ५ ॥

श॒ल॒कैर॒ग्निमि॑न्धा॒न उ॒भौ लो॒कौ स॑नेम॒हम् । उ॒भयो॑र्लो॒कयोर्-

ऋध्वाऽति मृत्युं तराम्यहम्॥६॥

मा छिदो मृत्यो मा वधीर्मा मे बलं विवृहो मा प्रमोषीः। प्रजां
मा मे रीरिष आयुरुग्र नृचक्षसं त्वा हविषा विधेम॥७॥

मा नो महान्तमुत मा नो अर्भकं मा न उक्षन्तमुत मा
न उक्षितम्। मा नोऽवधीः पितरं मोत मातरं प्रिया मा
नस्तनुवो रुद्र रीरिषः॥८॥ मा नस्तोके तनये मा न आयुषि
मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नो रुद्र
भामितोऽवधीर्हविष्मन्तो नमसा विधेम ते॥९॥

प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि परिता बभूव।
यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयो
रयीणाम्॥१०॥

यत इन्द्र भयामहे ततो नो अभयं कृधि। मघवन्छृग्धि
तव तन्न ऊतये विद्विषो विमृधो जहि॥११॥ स्वस्तिदा
विशस्पतिर्वृत्रहा विमृधो वशी। वृषेन्द्रः पुर एतु नः स्वस्तिदा
अभयङ्करः॥१२॥

त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम्। उर्वारुकमिव
बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय माऽमृतात्॥१३॥

अपमृत्युमपक्षुधम्। अपेतः शपथं जहि। अधा नो अग्र
आवह। रायस्पोषः सहस्रिणम्॥१४॥

ये ते सहस्रमयुतं पाशाः। मृत्यो मर्त्याय हन्तवे। तान् यज्ञस्य
मायया। सर्वानवयजामहे॥१५॥

जातवेदसे सुनवाम सोमं मरातीयतो निदहाति वेदः। स नः
पर्षदति दुर्गाणि विश्वा नावेव सिन्धुं दुरितात्यग्निः॥१६॥

भूर्भुवः स्वः। ओजो बलम्। ब्रह्म क्षत्रम्। यशो महत्।
सत्यं तपो नाम। रूपममृतम्। चक्षुः श्रोत्रम्। मन आयुः।
विश्वं यशो महः। समं तपो हरो भाः। जातवेदा यदि वा
पावकोऽसि। वैश्वानरो यदि वा वैद्युतोऽसि। शं प्रजाभ्यो
यजमानाय लोकम्। ऊर्जं पुष्टिं दददभ्याववृत्स्व॥१७॥

मृत्युर्नश्यत्वायुर्वर्धतां भूः। मृत्युर्नश्यत्वायुर्वर्धतां भुवः।

मृत्युर्नश्यत्वायुर्वर्धता॑ सु॒वः॑ । मृत्युर्नश्यत्वायुर्वर्धतां॑ भूर्भुवः॑
 सु॒वः॑ । मृत्युर्नश्यत्वायुर्वर्धताम्॑ ॥

॥ ॐ शान्तिः॑ शान्तिः॑ शान्तिः॑ ॥

॥ गणपत्यथर्वशीर्षोपनिषत् ॥

ॐ भ॒द्रं कर्णे॑भिः शृणु॒याम॑ दे॒वाः। भ॒द्रं प॑श्येमा॒क्षभि॑र्यज॒त्राः।
 स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टु॒वाꣳ संस्त॑नूभिः। व्यशेम॑ दे॒वहि॑तं॒ यदायुः॑।
 स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः। स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः।
 स्व॒स्ति न॒स्ताक्ष्यो॑ अरि॒ष्टने॑मिः। स्व॒स्ति नो॒ बृह॑स्पति॒र्दधातु॑॥
 ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

ॐ नम॑स्ते गणपतये। त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑ तत्त्व॑मसि। त्वमे॒व
 के॒वलं॑ कर्ता॑ऽसि। त्वमे॒व के॒वलं॑ धर्ता॑ऽसि। त्वमे॒व
 के॒वलं॑ हर्ता॑ऽसि। त्वमे॒व सर्वं॑ खल्विदं॑ ब्रह्मा॒सि। त्वं
 साक्षादात्मा॑ऽसि नित्यम्॥१॥

ऋतं॑ व॒च्मि। सत्यं॑ व॒च्मि॥२॥

अव॑ त्वं मा॒म्। अव॑ व॒क्तार॑म्। अव॑ श्रो॒तार॑म्। अव॑
 दा॒तार॑म्। अव॑ धा॒तार॑म्। अवा॑नू॒चान॑म॒व शि॒ष्यम्। अव॑
 प॒श्चात्ता॑त्। अव॑ पु॒रस्ता॑त्। अवो॑त्त॒रात्ता॑त्। अव॑ दक्षि॒णात्ता॑त्।
 अव॑ चो॒र्ध्वात्ता॑त्। अवा॑ध॒रात्ता॑त्। सर्वतो॑ मां पाहि पाहि

समन्तात्॥ ३ ॥

त्वं वाङ्मयस्त्वं चिन्मयः। त्वमानन्दमयस्त्वं ब्रह्ममयः। त्वं सच्चिदानन्दाद्वितीयोऽसि। त्वं प्रत्यक्षं ब्रह्मासि। त्वं ज्ञानमयो विज्ञानमयोऽसि॥ ४ ॥

सर्वं जगदिदं त्वत्त्वो जायते। सर्वं जगदिदं त्वत्त्वस्तिष्ठति। सर्वं जगदिदं त्वयि लयमेष्यति। सर्वं जगदिदं त्वयि प्रत्येति। त्वं भूमिरापोऽनलोऽनिलो नभः। त्वं चत्वारि वाक्परिमिता पदानि॥ ५ ॥

त्वं गुणत्रयातीतः। त्वम् अवस्थात्रयातीतः। त्वं देहत्रयातीतः। त्वं कालत्रयातीतः। त्वं मूलाधारस्थितोऽसि नित्यम्। त्वं शक्तित्रयात्मकः। त्वां योगिनो ध्यायन्ति नित्यम्। त्वं ब्रह्मा त्वं विष्णुस्त्वं रुद्रस्त्वमिन्द्रस्त्वमग्निस्त्वं वायुस्त्वं सूर्यस्त्वं चन्द्रमास्त्वं ब्रह्म भूर्भुवः सुवरोम्॥ ६ ॥

गुणादिं पूर्वमुच्चार्य वर्णादिं तदनन्तरम्। अनुस्वारः परतरः। अर्धेन्दुलसितम्। तारैण ऋद्धम्। एतत्तव

मनु॑स्वरूपम्। ग॒कारः पू॒र्वरूपम्। अ॒कारो म॒ध्यम॑रूपम्।
 अनु॑स्वारश्चा॒न्त्यरूपम्। बिन्दु॑रुत्तररूपम्। नादः॑ स॒न्धानम्।
 स॒हिता स॒न्धिः। सैषा गणेश॑विद्या। गण॑क ऋषिः।
 निचृ॑द्वाय॑त्रीच्छ॒न्दः। श्रीमहा॑गणपति॑र्दे॒वता। ॐ गं गण॑पतये॒
 नमः॑॥७॥

ए॒कद॒न्ताय॑ वि॒द्महे॑ व॒क्रतु॑ण्डाय॑ धीम॒हि।
 तन्नो॑ दन्ती प्रचोदया॑त्॥८॥

ए॒कद॒न्तं च॑तुर्ह॒स्तं पा॒शम॑ङ्कुश॒धारि॑णम्।
 रदं॑ च वर॑दं ह॒स्तैर्बि॒भ्राणं॑ मूष॒कध्व॑जम्॥

रक्तं॑ ल॒म्बोद॑रं शूर्प॒कर्ण॑कं र॒क्तवा॑ससम्।
 रक्तं॑ग॒न्धानु॑लिप्ताङ्गं र॒क्तपु॑ष्पैः सुपू॒जितम्॥

भक्ता॑नु॒कम्पि॑नं दे॒वं ज॒गत्का॑रण॒मच्यु॑तम्।
 आ॒विर्भू॑तं च॑ सृष्ट्या॒दौ प्र॒कृतेः पु॑रुषा॒त्परम्॥
 एवं॑ ध्या॒यति॑ यो नि॒त्यं स॒ यो॒गी यो॒गिनां॑ वरः॥९॥

नमो ब्रातपतये नमो गणपतये नमः प्रमथपतये नमस्ते
अस्तु लम्बोदरायैकदन्ताय विघ्नविनाशिने शिवसुताय
श्रीवरदमूर्तये नमो नमः॥१०॥

एतदथर्वशीर्षं योऽधीते। स ब्रह्मभूयाय कल्पते। स सर्वविघ्नैर्न
बाध्यते। स सर्वतः सुखमेधते। स पञ्चमहापापात् प्रमुच्यते।
सायमधीयानो दिवसकृतं पापं नाशयति। प्रातरधीयानो
रात्रिकृतं पापं नाशयति। सायं प्रातः प्रयुञ्जानो अपापो
भवति। सर्वत्राधीयानोऽपविघ्नो भवति। धर्मार्थकाममोक्षं
च विन्दति। इदमथर्वशीर्षमशिष्याय न देयम्। यो यदि
मोहाद्दास्यति स पापीयान् भवति। सहस्रावर्तनाद्यं यं
काममधीते तं तमनेन साधयेत्॥११॥

अनेन गणपतिमभिषिञ्चति स वाग्मी भवति। चतुर्थ्यामनश्नन्
जपति स विद्यावान् भवति। इत्यथर्वणवाक्यम्।
ब्रह्माद्याचरणं विद्यान् बिभेति कदाचनेति॥१२॥

यो दूर्वाङ्कुरैर्यजति स वैश्रवणोपमो भवति। यो लाजैर्यजति

स यशो॑वान् भ॒वति स मेधा॑वान् भ॒वति। यो मोद॑कसहस्रेण
यज॑ति स वाञ्छि॑तफलम॑वाप्नोति। यः साज्य॑समिद्धिर्यज॑ति
स सर्वं॑ लभते स सर्वं॑ लभ॒ते॥१३॥

अष्टौ ब्राह्म॑णान् सम्यग्ग्रा॑हयित्वा। सूर्य॑वर्चस्वीं भव॒ति।
सूर्य॑ग्रहे महान॒द्यां प्रति॑मासन्निधौ वा ज॒त्वा सिद्ध॑मन्त्रो
भव॒ति। म॒हावि॒घ्नात् प्र॑मुच्य॒ते। म॒हादो॒षात् प्र॑मुच्य॒ते।
म॒हापा॒पात् प्र॑मुच्य॒ते। म॒हाप्र॒त्यवा॒यात् प्र॑मुच्य॒ते।
स सर्व॑विद्भवति स सर्व॑विद्भवति। य एवं वेद।
इत्यु॑पनिषत्॥१४॥

स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै।
तेज॒स्विना॒ऽवधी॑तमस्तु मा वि॒द्विषा॒वहै॥

ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

॥ मेधासूक्तम् ॥

(तैत्तिरीयारण्यकम् - ४/प्रपाठकः - १०/अनुवाकः - ४१-४४)

मे॒धादे॒वी जु॒षमा॑णा न॒ आगा॑द्वि॒श्वाची॑ भ॒द्रा सु॑मन॒स्यमा॑ना।
 त्वया॒ जुष्टा॑ नुद॒मा॑ना दुरु॒क्ता॑न् बृ॒हद्व॑देम वि॒दथे॑ सु॒वीराः॑।
 त्वया॒ जुष्टं ऋ॒षिर्भव॑ति दे॒वि त्वया॒ ब्रह्मा॑ऽऽग॒तश्री॑रु॒त
 त्वया॑। त्वया॒ जुष्टंश्चि॒त्रं वि॑न्दते वसु॒ सानो॑ जुषस्व॒ द्रवि॑णो
 न मे॒धे॥ मे॒धां म॒ इन्द्रो॑ ददातु मे॒धां दे॒वी सर॑स्वती। मे॒धां
 मे॒ अ॒श्विना॑वु॒भावाध॑त्तां पु॒ष्कर॑स्रजा। अ॒प्सरा॑सु च॒ या मे॒धा
 गन्ध॑र्वेषु च॒ यन्मनः॑। दै॒वी मे॒धा सर॑स्वती सा मां मे॒धा
 सुर॑भिर्जुषता॒ऽ स्वाहा॑॥ आ मां मे॒धा सुर॑भिर्वि॒श्वरू॑पा
 हि॒र॑ण्यवर्णा॒ जग॑ती जग॒म्या। ऊ॒र्ज॑स्वती पय॑सा पि॒न्वमा॑ना
 सा मां मे॒धा सु॒प्रती॑का जुषन्ताम्। मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां
 मय्य॑ग्निस्तेजो॑ दधातु मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मयीन्द्र॑ इन्द्रि॒यं
 द॑धातु मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मयि॑ सूर्यो॒ भ्राजो॑ दधातु।

॥ नवग्रहसूक्तम् ॥

आ स॒त्येन॒ रज॑सा॒ वर्त॑मानो निवेशय॑न्नमृतं॒ मर्त्यं॑ च।
 हि॒र॒ण्यये॑न सवि॒ता रथे॑नाऽदे॒वो या॑ति॒ भुव॑ना वि॒पश्यन्।
 अ॒ग्निं दू॑तं वृ॒णीमहे॑ होता॑रं वि॒श्ववे॑दसम्। अ॒स्य य॒ज्ञस्य॑
 सु॒क्रतु॑म्॥ ये॒षामि॑शे पशु॒पतिः॑ पशू॒नां चतु॑ष्पदामु॒त च॑
 द्वि॒पदा॑म्। निष्क्री॑तोऽयं य॒ज्ञियं॑ भा॒गमे॑तु रा॒यस्पोषा॑
 यज॑मानस्य सन्तु॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय आदित्याय नमः॥१॥

अ॒ग्निर्मूर्द्धा॑ दि॒वः क॒कुत्प॑तिः पृथि॒व्या अ॒यम्। अ॒पां
 रेता॑ंसि जिन्वति। स्यो॒ना पृथि॑वि॒ भवा॑ऽनृक्ष॒रा नि॒वेश॑नी।
 यच्छा॑नः शर्म॑ स॒प्रथाः॑। क्षेत्र॑स्य॒ पति॑ना व॒यं हि॒ते नैव॑
 जयाम॑सि। गामश्च॑ पोषयित्वा स नो॑ मृडाती॒दृशे॑॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय अङ्गारकाय नमः॥२॥

प्रवः॑ शु॒क्राय॑ भा॒नवे॑ भरध्वं॒ हव्यं॑ म॒तिं चा॒ग्नये॑ सु॒पूत॑म्॥
 यो दै॒व्यानि॑ मा॒नुषा॑ ज॒नूँष्य॑न्तर्वि॒श्वानि॑ वि॒द्म न॑ जिगा॑ति॥

इन्द्राणीमासु नारिषु सुपत्नीमहमश्रवम्। न ह्यस्या अपुरश्चन
जुरसा मरते पतिः॥ इन्द्रं वो विश्वतस्परि हवामहे जनेभ्यः।
अस्माकमस्तु केवलः॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय शुक्राय नमः॥३॥

आप्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोम वृष्णायम्। भवा
वाजस्य सङ्गथे॥ अप्सु मे सोमो अब्रवीदन्तर्विश्वानि
भेषजा। अग्निं च विश्वशम्भुवमापश्च विश्वभेषजीः। गौरी
मिमाय सलिलानि तक्षत्येकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी।
अष्टापदी नवपदी बभूवुषी सहस्राक्षरा परमे व्योमन्।
अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय सोमाय नमः॥४॥

उद्ध्व्यस्वाग्ने प्रतिजागृह्येनमिष्टापूर्ते सःसृजेथामयं च। पुनः
कृण्वस्त्वा पितरं युवानमन्वातासीत्वयि तन्तुमेतम्॥ इदं
विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे पदम्। समूढमस्यपाः सुरे॥
विष्णो रराटमसि विष्णोः पृष्ठमसि विष्णोः श्रप्रैस्थो विष्णोः
स्यूरसि विष्णोर्ध्रुवमसि वैष्णवमसि विष्णवे त्वा।
अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय बुधाय नमः॥५॥

बृहस्पते॒ अति॒यद॒र्यो अ॒र्हा॑द्वि॒मद्वि॒भाति॒ क्रतु॑म॒ञ्जने॑षु।
 यद्दी॒दय॑च्छ॒वस॑र्त॒प्रजा॑त॒ तद॒स्मासु॑ द्रवि॑णं धेहि चि॒त्रम्॥
 इन्द्र॑मरु॒त्व इ॒ह पा॑हि॒ सोमं॑ यथा॒ शार्या॑ते अ॒पिबः॑ सु॒तस्य॑।
 तव॒ प्रणी॑ती॒ तव॑ शूर॒शर्म॑न्नावि॒वास॑न्ति क॒वयः॑ सु॒यज्ञाः॥
 ब्रह्म॑ज॒ज्ञानं॑ प्र॒थमं॑ पु॒रस्ता॑द्वि॒सीम॑तः सु॒रुचो॑ वे॒न आ॑वः।
 स॒बुध्रि॑या॒ उप॒मा अ॑स्य वि॒ष्ठाः स॒तश्च॑ यो॒निम॑स॒तश्च॑ वि॒वः॥
 अधि॑दे॒वता॒ प्रत्य॑धि॒दे॒वता॒ स॒हिता॑य बृहस्पतये॒ नमः॥६॥

शं नो॑ दे॒वीर॒भिष्ट॑य॒ आपो॑ भवन्तु पी॒तये॑। शं॒योर्भि॑स्र॒वन्तु॑
 नः॥ प्र॒जाप॑ते॒ न त्वदे॒तान्य॒न्यो वि॒श्वा जा॒तानि॑ परि॒ता
 ब॑भूव। यत्का॑मास्ते जुहु॒मस्तन्नो॑ अस्तु व॒यः स्या॑म॒ पत॑यो
 रयी॒णाम्। इ॒मं य॑मप्र॒स्तर॑माहि सी॒दाऽङ्गि॑रोभिः पि॒तृभिः॑
 संवि॑दानः। आ॒त्वा म॒न्त्राः क॒विश॑स्ता व॒हन्त्वे॒ना रा॑जन्
 ह॒विषा॑ मादयस्व॥

अधि॑दे॒वता॒ प्रत्य॑धि॒दे॒वता॒ स॒हिता॑य शनैश्च॒राय॒ नमः॥७॥

कया॑ नश्चि॒त्र आ॑भु॒वदू॑ती स॒दावृ॑धः स॒खा। कया॑
 शचि॑ष्ठया वृ॒ता। आ॒ऽय॒ज्ञौः पृ॒श्निर॑क्रमी॒दस॑न॒न्मा॒तरं॑

पुनः। पितरं च प्रयन्त्सुवः। यत्ते देवी निर्ऋतिराबुबन्धु
 दामं ग्रीवास्वविचर्त्यम्। इदं ते तद्विष्याम्यायुषो न
 मध्यादथाजीवः पितुमद्धि प्रमुक्तः॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय राहवे नमः॥८॥

केतुं कृण्वन्नकेतवे पेशो मर्या अपेशसे। समुषद्विरजायथाः॥
 ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो
 मृगाणाम्। श्येनो गृध्राणां स्वधितिर्वनानां सोमः
 पवित्रमत्येति रेभन्। (ऋक्) सचित्र चित्रं चितयन् तमस्मे
 चित्रक्षत्र चित्रतमं वयोधाम्। चन्द्रं रयिं पुरुवीरं बृहन्तं
 चन्द्रचन्द्राभिर्गृणते युवस्व॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय केतवे नमः॥९॥

॥ॐ आदित्यादि नवग्रहदेवताभ्यो नमो नमः॥

॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ भूसूक्तम् ॥

(तैत्तिरीय संहिता काण्डम् - १/प्रपाठकः - ५/अनुवाकः - ३)

भूमिर्भूम्ना द्यौर्वरिणाऽन्तरिक्षं महित्वा। उपस्थे ते
 देव्यदितेऽग्निमन्नादमन्नाद्यायाऽऽदधे। आऽयङ्गौः पृश्निरक्रमी-
 दसनन्मातरं पुनः। पितरं च प्रयन्त्सुवः। त्रिंशद्धाम वि
 राजति वाक्पतङ्गाय शिश्रिये। प्रत्यस्य वह द्युभिः। अस्य
 प्राणादपानत्यन्तश्चरति रोचना। व्यख्यन् महिषः सुवः॥

यत्त्वां क्रुद्धः परोवप मन्युना यदवर्त्या। सुकल्पमग्रे
 तत्तव पुनस्त्वोद्दीपयामसि। यत्ते मन्युपरोत्तस्य पृथिवीमनु
 दध्वसे। आदित्या विश्वे तद्देवा वसवश्च समाभरन्।
 मनो ज्योतिर्जुषतामाज्यं विच्छिन्नं यज्ञं समिमं दधातु।
 बृहस्पतिस्तनुतामिमं नो विश्वे देवा इह मादयन्ताम्। सप्त
 ते अग्रे समिधः सप्त जिह्वाः सप्तरषयः सप्त धाम प्रियाणि।
 सप्त होत्राः सप्तधा त्वां यजन्ति सप्त योनीरापृणस्वा घृतेन।
 पुनरूर्जा नि वर्तस्व पुनरग्न इषाऽऽयुषा। पुनर्नः पाहि
 विश्वतः। सह रय्या नि वर्तस्वाऽग्रे पिन्वस्व धारया।

वि॒श्वप्सि॑न्त्रया वि॒श्वत॒स्परि॑ । ले॒कः स॒लेकः सु॒लेक॒स्ते
 न॑ आदि॒त्या आ॒ज्यं जुषा॒णा वि॑यन्तु के॒तः स॒केतः
 सु॒केत॒स्ते न॑ आदि॒त्या आ॒ज्यं जुषा॒णा वि॑यन्तु वि॒व॒स्वा॒९
 अदि॑ति॒र्देव॑जूति॒स्ते न॑ आदि॒त्या आ॒ज्यं जुषा॒णा वि॑यन्तु ।

॥ भाग्यसूक्तम् ॥

(तैत्तिरीय ब्राह्मणम् अष्टकम् - ३/प्रश्नः - ८/अनुवाकम् - ९)

प्रा॒तर॒ग्निं प्रा॒तरि॒न्द्र॑ ९ ह॒वाम॑हे प्रा॒तर्मि॒त्रा वरु॑णा प्रा॒तर॒श्विना॑ ।
 प्रा॒तर्भ॑गं पू॒षणं॑ ब्र॒ह्मण॑स्पतिं प्रा॒तः सोम॑मु॒त रु॒द्र॑ ९ हु॒वेम॥१॥
 प्रा॒तर्जि॑तं भ॒गमु॒ग्र॑ ९ हु॒वेम व॒यं पु॒त्रमदि॑ते॒र्यो वि॑ध॒र्ता ।
 आ॒र्द्धश्चि॒द्यं म॒न्य॑मानस्तु॒रश्चि॒द्राजा॑ चि॒द्यं भ॒गं भ॒क्षीत्या॑हं॥२॥

भ॒ग प्र॒णैत॑र्भ॒ग स॒त्य॑राधो भ॒गेमां धि॒यमु॑द॒वद॑द॒न्नः ।

भ॒गप्र॒णो॑ जन॒य गो॒भि॒रश्वै॑र्भ॒गप्र॑नृभिर्नृ॒वन्तः॑ स्याम॥३॥

उ॒तेदा॑नीं भ॒गव॑न्तः स्यामो॒त प्र॑पि॒त्व उ॒त म॒ध्ये अ॒ह्ना॑म् ।

उ॒तोदि॑ता म॒घव॑न्त॒सूर्य॑स्य व॒यं दे॒वाना॑ ९ सु॒म॒तौ स्या॑म॥४॥

भगं ए॒व भग॑वा॒ः अस्तु॑ दे॒वास्तेन॑ व॒यं भग॑वन्तः स्याम।
तं त्वा॑ भग॒ सर्व॒ इज्जो॑हवीमि॒ सनो॑ भग॒ पुर॑ ए॒ता भ॑वे॒ह॥५॥

सम॑ध्व॒रायोष॑सोऽनमन्त॒ दधि॑क्रावे॒व शुच॑ये प॒दाय॑।
अ॒र्वाची॑नं व॑सुविदं॒ भग॑न्नो रथ॑मि॒वाश्वा॑वा॒जिन॒ आव॑हन्तु॥६॥

अश्वा॑वती॒र्गोम॑तीर्न उ॒षासो॑ वी॒रव॑तीः स॒दमु॑च्छन्तु भ॒द्राः।
घृ॒तं दुहा॑ना वि॒श्वतः॒ प्रपी॑नायूयं पा॑त स्व॒स्तिभिः॒ सदा॑ नः॥७॥

यो मा॑ऽग्ने भा॒गिन॑ः स॒न्तम॑थाभा॒गं चि॑कीर्षति।
अभा॒गम॑ग्ने तं कुरु॒ माम॑ग्ने भा॒गिनं॑ कुरु॥८॥

॥दुर्गा सूक्तम्॥

(तैत्तिरीयारण्यकम् - ४/प्रपाठकः - १०/अनुवाकः - २)

जा॒तवे॑दसे सु॒नवाम॑ सोमं म॒रातीय॑तो निद॑हाति॒ वेदः॑। स नः॑
पर्ष॑दति॒ दुर्गा॑णि॒ विश्वा॑ ना॒वेव॒ सिन्धुं॑ दुरि॒ताऽत्य॑ग्निः॥१॥

ताम॒ग्निव॑र्णां तप॑सा ज्वल॒न्तीं वैरो॑च॒नीं क॑र्मफ॒लेषु॒ जुष्टा॑म्।
दुर्गा॑ दे॒वीः श॑रणम॒हं प्र॑पद्ये सु॒तर॑सि तर॑से नमः॥२॥

अग्ने त्वं पारया नव्यो अस्मान्धस्वस्तिभिरति दुर्गाणि विश्वा।
पूश्च पृथ्वी बहुला न उर्वी भवा तोकाय तनयाय शं योः॥३॥

विश्वानि नो दुर्गहा जातवेदः सिन्धुं न नावा
दुरिताऽतिपर्षि। अग्ने अत्रिवन्मनसा गृणानोऽस्माकं
बोध्यविता तनूनाम्॥४॥

पृतना जित९ सहमानमुग्रमुग्नि९ हुवेम परमाधसुधस्थात्। स
नः पर्षदति दुर्गाणि विश्वा क्षामदेवो अति दुरितात्यग्निः॥५॥

प्रलोषिं कमीड्यो अध्वरेषु सनाच्च होता नव्यश्च सत्सि।
स्वाश्चाग्ने तनुवं पिप्रयस्वास्मभ्यं च सौभङ्गमायजस्व॥६॥

गोभिर्जुष्टमयुजो निषिक्तं तवेन्द्र विष्णोरनुसञ्चरेम। नाकस्य
पृष्ठमभि संवसानो वैष्णवीं लोक इह मादयन्ताम्॥७॥

कात्यायनाय विद्महे कन्यकुमारि धीमहि।
तन्नो दुर्गिः प्रचोदयात्॥

॥ श्रीसूक्तम् ॥

हिरण्यवर्णां ह॒रिणीं सुव॑र्णर॒जत॒स्रजाम्। च॒न्द्रां हि॒रण्म॑र्यां
ल॒क्ष्मीं जा॑तवे॒दो म॒ आव॑ह॥१॥

तां म॒ आव॑ह जा॑तवे॒दो ल॒क्ष्मीम॑न॒पगा॒मिनी॑म्। यस्यां हि॒रण्यं
वि॒न्देयं॒ गाम॑श्च॒ पुरु॑षान॒हम्॥२॥

अ॒श्वपूर्वां र॑थम॒ध्यां ह॒स्तिना॑दप्र॒बोधि॑नीम्। श्रियं दे॒वीमु॑प॒ह्वये॒
श्री॑मा॒देवी॑र्जुषताम्॥३॥

कां सोऽ॒स्मितां हि॒रण्य॑प्रा॒कारामा॒र्द्रां ज्वल॑न्तीं तृ॒प्तां
त॒र्पय॑न्तीम्। प॒द्मे स्थि॑तां प॒द्मव॑र्णां तामि॒होप॑ह्वये श्रियम्॥४॥

च॒न्द्रां प्र॑भा॒सां य॒शसा॒ ज्वल॑न्तीं श्रियं लो॒के दे॒वजु॑ष्टामु॒दाराम्।
तां प॒द्मिनी॑मीं श॒रणम॑हं प्रप॑द्येऽल॒क्ष्मीर्मे न॑श्यतां त्वां
वृ॒णे॥५॥

आ॒दि॒त्यव॑र्णे तप॒सोऽधि॑जा॒तो वन॑स्पति॒स्तव॑ वृ॒क्षोऽथ
बि॒ल्वः। तस्य॒ फला॑नि तप॒सा नु॑दन्तु मा॒यान्त॑रा॒याश्च॑ बा॒ह्या
अ॒ल॒क्ष्मीः॥६॥

उपै॒तु मां दे॒वस॒खः की॒र्तिश्च॒ मणि॑ना स॒ह। प्रा॒दुर्भू॑तोऽस्मि॒
राष्ट्रेऽस्मिन् की॒र्तिमृ॑द्धिं ददा॒तु मे॥७॥

क्षु॒त्पिपा॒साम॑लां ज्ये॒ष्ठाम॒ल॒क्ष्मीं ना॑शया॒म्यहम्। अ॒भू॒तिम॑संमृद्धिं
च सर्वा॑ निर्णु॒द मे॒ गृहा॑त्॥८॥

ग॒न्ध॒द्वा॒रां दु॑राध॒रूपां॑ नि॒त्यपु॑ष्टां करी॒षिणी॑म्। ई॒श्वरी॑
सर्व॑भू॒तानां॑ तामि॒होप॑ह्वये॒ श्रिय॑म्॥९॥

मन॑सः॒ काम॑माकू॒तिं वा॒चः स॒त्यम॑शीमहि। प॒शूनां॑ रू॒पम॑न्नस्य॒
मयि॒ श्रीः श्रे॑यतां॒ यशः॑॥१०॥

क॒र्दमे॑न प्र॒जाभू॑ता म॒यि स॑म्भ॒व क॒र्दम॑। श्रियं॑ वा॒सय॑ मे कु॒ले
मा॒तरं॑ पद्ममा॒लिनी॑म्॥११॥

आपः॑ सृजन्तु॑ स्निग्धा॒नि चि॑क्री॒त व॑स मे॒ गृहे॑। नि च॑ दे॒वी
मा॒तरं॑ श्रियं॑ वा॒सय॑ मे कु॒ले॥१२॥

आ॒र्द्रा पु॑ष्करि॒णीं पु॑ष्टिं सुव॒र्णां है॑ममा॒लिनी॑म्। सू॒र्या हिर॑ण्म॒यीं
ल॒क्ष्मीं जा॑तवेदो म॒ आव॑ह॥१३॥

आ॒र्द्रां यः॑ क॒रि॒णीं य॒ष्टिं पि॒ङ्ग॒लां प॑द्म॒मा॒लिनी॑म्। च॒न्द्रां
हि॒र॒ण्म॑यीं ल॒क्ष्मीं॑ जा॒त॒वे॒दो म॒ आव॑ह॥१४॥

तां म॒ आव॑ह जा॒त॒वे॒दो ल॒क्ष्मी॑मन॒प॒गा॒मिनी॑म्। यस्यां॑ हि॒रण्यं॑
प्रभू॑तं गा॒वो दा॒स्योऽश्वान्॑ वि॒न्देयं॑ पु॒रु॒षान॑हम्॥१५॥

म॒हा॒दे॒व्यै च॑ वि॒द्महे॑ वि॒ष्णु॒प॒त्यै च॑ धीम॒हि।
तन्नो॑ लक्ष्मीः प्रचो॒दया॑त्॥१६॥

॥ रुद्रप्रश्नः ॥

ॐ गुणानां॑ त्वा गुणपति॑ हवामहे क॒विं क॒वीनामु॒पमश्र॑वस्तमम्
ज्येष्ठ॑राजं ब्रह्म॑णां ब्रह्मणस्पत॒ आ नः॑ शृण्वन्नूतिभिः॑ सीद॒
सादन॑म्॥

ॐ महागणपतये॒ नमः॥

ॐ नमो भगवते॑ रुद्राय॥

नम॑स्ते रुद्र मन्य॑वं उ॒तो त॒ इष॑वे नमः॑। नम॑स्ते अस्तु
धन्व॑ने बा॒हुभ्यामु॑त ते॒ नमः॥ या त॒ इषुः॑ शि॒वत॑मा शि॒वं
ब॒भूव॑ ते॒ धनुः॑। शि॒वा शं॑रव्या या तव॒ तया॑ नो रुद्र मृडय॥
या ते॑ रुद्र शि॒वा त॒नूरघो॑राऽपा॑पकाशिनी। तया॑ नस्त॒नुवा॒
शन्त॑मया गि॒रिश॑न्ताभिचा॑कशीहि॥ यामिषुं॑ गि॒रिश॑न्त॒ हस्ते॑
बिभ॑र्ष्यस्त॒वे। शि॒वां गि॑रि॒त्र तां कुरु॑ मा हि॒ंसीः पुरु॑षं
जग॑त्॥ शि॒वेन॒ वच॑सा त्वा गि॒रिशा॑च्छा॒वदाम॑सि। यथा॑
नः॒ सर्व॑मि॒ज्जग॑दय॒क्ष्मः सु॒मना॒ अस॑त्॥ अ॒ध्यवो॑चदधिव॒क्ता
प्र॑थ॒मो दै॒व्यो भि॒षक्। अ॒हींश्च॒ सर्वा॑ञ्ज॒म्भय॑न्त्सर्वा॑श्च
यातु॑धान्यः॥ अ॒सौ यस्ता॒म्रो अ॒रुण॒ उ॒त ब॒भ्रुः सु॒म॒ङ्गलः॑।

ये चे॒माꣳ रु॒द्रा अ॒भितो॑ दि॒क्षु श्रि॒ताः संह॑स्र॒शोऽवै॑षाꣳ हेडं
 ई॒महे॥ अ॒सौ योऽव॑सर्पति॒ नील॑ग्री॒वो विलो॑हितः। उ॒तैनं॑
 गो॒पा अ॑दृशन्न॒दृशन्नु॑दहार्यः॥ उ॒तैनं॑ वि॒श्वा भू॒तानि॑ स दृष्टो
 मृ॒डया॑ति नः। नमो॑ अस्तु॒ नील॑ग्री॒वाय स॑हस्रा॒क्षाय मी॒दुषै॑॥
 अथो॒ ये अ॑स्य॒ सत्वा॑नोऽहं॒ तेभ्यो॑ऽकरं॒ नमः॑। प्र मु॑ञ्च
 धन्व॑न॒स्त्व-मु॑भयो॒रार्णियो॑र्ज्याम्॥ याश्च॑ ते ह॒स्त इ॒षवः॑ प॒रा
 ता भ॑गवो वप। अ॒वत॑त्य॒ धनु॒स्त्वꣳ स॑हस्राक्ष॒ शते॑षुधे॥
 नि॒शीर्य॑ श॒ल्यानां॑ मु॒खा शि॒वो नः॑ सु॒मना॑ भव। वि॒ज्यं
 धनुः॑ क॒पर्दि॑नो वि॒शल्यो॑ बा॒णवाꣳ उ॒त॥ अ॒ने॒शन्न॒स्ये॒षव
 आ॒भुर॑स्य निष॒ङ्गथिः॑। या ते॑ हे॒तिर्मी॑दुष्ट॒म ह॑स्ते ब॒भूव॑
 ते धनुः॑॥ तयाऽस्मा॑न् वि॒श्वत॒स्त्वम॑य॒क्ष्मया॑ परि॒भुज।
 नम॑स्ते अ॒स्त्वायु॑धा॒याना॑त॒ताय धृ॑ष्णवै॥ उ॒भाभ्या॑मु॒त ते
 नमो॑ बा॒हुभ्या॑ तव॒ धन्व॑ने। परि॑ ते धन्व॑नो हे॒तिर॒स्मान्वृ॑णक्तु
 वि॒श्वतः॑॥ अथो॒ य इ॑षुधिस्तवऽऽरे अ॒स्मन्नि धे॑हि तम्॥१॥

नम॑स्ते अस्तु भगवन् विश्वेश्वराय महादेवाय त्र्यम्बकाय

त्रिपुरान्त॒कायं॑   त्रिकाला॒ग्निका॒लायं॑   काला॒ग्निरु॒द्रायं॑
नीलक॒ण्ठायं॑   मृत्युञ्ज॒यायं॑   सर्वेश्व॒रायं॑   सदाशि॒वायं॑
श्रीमन्महादे॒वाय॒ नमः॑ ॥

नमो॑ हिरण्यबा॒हवे॑ सेना॒न्ये दि॒शां च॒ पत॑ये॒ नमो॑ नमो॑ वृ॒क्षेभ्यो॑
हरि॑केशेभ्यः पशू॒नां पत॑ये॒ नमो॑ नमः॑ स॒स्मिञ्ज॒राय॒ त्विषी॑मते
पथी॒नां पत॑ये॒ नमो॑ नमो॑ बभ्रु॒शायं॑ विव्या॒धिनेऽन्ना॑नां पत॑ये॒
नमो॑ नमो॑ हरि॑केशायोपवी॒तिने॑ पु॒ष्टा॒नां पत॑ये॒ नमो॑ नमो॑
भ॒वस्य॑ हे॒त्यै जग॑तां पत॑ये॒ नमो॑ नमो॑ रु॒द्राया॑तता॒विने॑
क्षेत्रा॑णां पत॑ये॒ नमो॑ नमः॑ सू॒ताया॑ह॒न्त्याय॒ वना॑नां पत॑ये॒
नमो॑ नमो॑ रोहि॑ताय स्थ॒पत॑ये॒ वृ॒क्षाणां॑ पत॑ये॒ नमो॑ नमो॑
म॒न्त्रिणे॑ वाणि॒जाय॒ कक्षा॑णां पत॑ये॒ नमो॑ नमो॑ भुव॒न्तये॑
वारि॑वस्कृ॒तायौष॑धीनां पत॑ये॒ नमो॑ नमः॑ उ॒च्चैर्घो॑षायाक्र॒न्दय॑ते
पत्ती॑नां पत॑ये॒ नमो॑ नमः॑ कृ॒त्स्नवी॒ताय॒ धाव॑ते॒ सत्त्वं॑नां पत॑ये॒
नमः॑ ॥ २ ॥

नमः॑ सह॒मानाय॑ निव्या॒धिने॑ आ॒व्या॒धिनी॑नां पत॑ये॒ नमो॑ नमः॑

ककुभायं निषङ्गिणं स्तेनानां पतये नमो नमो निषङ्गिणं
 इषुधिमते तस्कराणां पतये नमो नमो वञ्चते परिवञ्चते
 स्तायूनां पतये नमो नमो निचेरवे परिचरायारण्यानां पतये
 नमो नमः सृकाविभ्यो जिघांसद्भ्यो मुष्णतां पतये नमो
 नमोऽसिमद्भ्यो नक्तं चरद्भ्यः प्रकृन्तानां पतये नमो नमः
 उष्णीषिणे गिरिचरायं कुलुश्चानां पतये नमो नमः इषुमद्भ्यो
 धन्वाविभ्यश्च वो नमो नमः आतन्वानेभ्यः प्रतिदधानेभ्यश्च
 वो नमो नमः आयच्छद्भ्यो विसृजद्भ्यश्च वो नमो नमोऽस्यद्भ्यो
 विध्यद्भ्यश्च वो नमो नमः आसीनेभ्यः शयानेभ्यश्च वो नमो
 नमः स्वपद्भ्यो जाग्रद्भ्यश्च वो नमो नमस्तिष्ठद्भ्यो धावद्भ्यश्च
 वो नमो नमः सभाभ्यः सभापतिभ्यश्च वो नमो नमो
 अश्वेभ्योऽश्वपतिभ्यश्च वो नमः ॥ ३ ॥

नमः आव्याधिनीभ्यो विविध्यन्तीभ्यश्च वो नमो नमः
 उगणाभ्यस्तृहतीभ्यश्च वो नमो नमो गृत्सेभ्यो
 गृत्सपतिभ्यश्च वो नमो नमो व्रातैभ्यो व्रातपतिभ्यश्च
 वो नमो नमो गणेभ्यो गणपतिभ्यश्च वो नमो नमो

विरूपेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वो नमो नमो महद्भ्यः,
 क्षुल्लकेभ्यश्च वो नमो नमो रथिभ्योऽरथेभ्यश्च वो नमो नमो
 रथेभ्यो रथपतिभ्यश्च वो नमो नमः सेनाभ्यः सेनानिभ्यश्च
 वो नमो नमः, क्षत्तृभ्यः सङ्गृहीतृभ्यश्च वो नमो नमस्तक्षभ्यो
 रथकारेभ्यश्च वो नमो नमः कुलालेभ्यः कर्मरिभ्यश्च वो
 नमो नमः पुञ्जिष्टेभ्यो निषादेभ्यश्च वो नमो नम इषुकृद्भ्यो
 धन्वकृद्भ्यश्च वो नमो नमो मृगयुभ्यः श्वनिभ्यश्च वो नमो
 नमः श्वभ्यः श्वपतिभ्यश्च वो नमः ॥ ४ ॥

नमो भुवाय च रुद्राय च नमः शर्वाय च पशुपतये च
 नमो नीलग्रीवाय च शितिकण्ठाय च नमः कपर्दिने च
 व्युप्तकेशाय च नमः सहस्राक्षाय च शतधन्वने च नमो
 गिरिशाय च शिपिविष्टाय च नमो मीढुष्टमाय चेषुमते च
 नमो ह्रस्वाय च वामनाय च नमो बृहते च वर्षीयसे च
 नमो वृद्धाय च संवृध्वने च नमो अग्रियाय च प्रथमाय च
 नम आशवे चाजिराय च नमः शीघ्रियाय च शीभ्याय च
 नम उर्म्याय चावस्वन्याय च नमः स्रोतस्याय च द्वीप्याय

च॥ ५॥

नमो ज्येष्ठाय च कनिष्ठाय च नमः पूर्वजाय चापरजाय च
 नमो मध्यमाय चापगल्भाय च नमो जघन्याय च बुध्न्याय
 च नमः सोम्याय च प्रतिसूर्याय च नमो याम्याय च क्षेम्याय
 च नम उर्वर्याय च खल्याय च नमः श्लोक्याय चावसान्याय
 च नमो वन्याय च कक्ष्याय च नमः श्रवाय च प्रतिश्रवाय
 च नम आशुषेणाय चाशुरथाय च नमः शूराय चावभिन्दते
 च नमो वर्मिणे च वरूथिने च नमो बिल्मिने च कवचिने
 च नमः श्रुताय च श्रुतसेनाय च॥ ६॥

नमो दुन्दुभ्याय चऽऽहनन्याय च नमो धृष्णवे च प्रमृशाय
 च नमो दूताय च प्रहिताय च नमो निषङ्गिणे चेषुधिमते च
 नमस्तीक्ष्णेषवे चऽऽयुधिने च नमः स्वायुधाय च सुधन्वने
 च नमः सुत्याय च पथ्याय च नमः काट्याय च नीप्याय
 च नमः सूद्याय च सरस्याय च नमो नाद्याय च वैशन्ताय
 च नमः कूप्याय चावट्याय च नमो वर्ष्याय चावर्ष्याय च

नमो॑ मे॒घ्याय॑ च वि॒द्युत्या॑य च॒ नम॑ ई॒ध्रिया॑य चऽऽत॒प्याय॑ च॒
नमो॑ वा॒त्याय॑ च॒ रे॒ष्मिया॑य च॒ नमो॑ वास्त॒व्याय॑ च वास्तु॒पाय॑
च॥ ७ ॥

नमः॑ सो॒माय॑ च रु॒द्राय॑ च॒ नम॑स्ता॒म्राय॑ चा॒रुणाय॑ च॒ नमः॑
श॒ङ्गाय॑ च पशु॒पत॑ये च॒ नम॑ उ॒ग्राय॑ च भी॒माय॑ च॒ नमो॑
अ॒ग्रेव॒धाय॑ च दू॒रेव॒धाय॑ च॒ नमो॑ ह॒न्त्रे च॒ ह॒नीय॑से च॒ नमो॑
वृ॒क्षेभ्यो॑ ह॒रि॒केशे॑भ्यो॒ नम॑स्ता॒राय॒ नमः॑ श॒म्भवे॑ च म॒योभ॑वे च॒
नमः॑ शङ्क॒राय॑ च म॒यस्क॒राय॑ च॒ नमः॑ शि॒वाय॑ च शि॒वत॑राय॒
च॒ नम॑स्ती॒र्थाय॑ च॒ कू॒ल्याय॑ च॒ नमः॑ पा॒र्याय॑ चावा॒र्याय॑ च॒
नमः॑ प्र॒तर॑णाय चो॒त्तर॑णाय च॒ नम॑ आ॒ता॒र्याय॑ चऽऽला॒द्याय॑
च॒ नमः॑ श॒ष्याय॑ च॒ फे॒न्याय॑ च॒ नमः॑ सि॒क॒त्याय॑ च प्र॒वा॒ह्याय॑
च॥ ८ ॥

नम॑ इ॒रि॒ण्याय॑ च प्र॒प॒थ्याय॑ च॒ नमः॑ कि॒शि॒लाय॑ च॒ क्षय॑णाय॒
च॒ नमः॑ क॒पर्दि॑ने च॒ पु॒ल॒स्तये॑ च॒ नमो॑ गो॒ष्ठ्याय॑ च॒ गृ॒ह्याय॑ च॒
नम॑स्त॒ल्प्याय॑ च॒ गे॒ह्याय॑ च॒ नमः॑ का॒ट्याय॑ च॒ ग॒ह्वरे॑ष्ठाय॒

च नमो हृदय्याय च निवेष्ट्याय च नमः पा५सव्याय
 च रजस्याय च नमः शुष्क्याय च हरित्याय च नमो
 लोप्याय चोलप्याय च नम ऊर्वाय च सूर्म्याय च नमः
 पुण्याय च पर्णशद्याय च नमोऽपगुरमाणाय चाभिघ्नते च
 नम आख्विदते च प्रख्विदते च नमो वः किरिकेभ्यो
 देवानां हृदयेभ्यो नमो विक्षीणकेभ्यो नमो विचिन्वत्केभ्यो
 नम अनिर्हतेभ्यो नम आमीवत्केभ्यः॥९॥

द्रापे अन्धसस्पते दरिद्रनीललोहिता एषां पुरुषाणामेषां
 पशूनां मा भेर्माऽरो मो एषां किं चनऽऽमत्॥ या ते रुद्र
 शिवा तनूः शिवा विश्वाहभेषजी। शिवा रुद्रस्य भेषजी तया
 नो मृड जीवसे॥ इमां रुद्राय तवसे कपर्दिने क्षयद्वीराय
 प्रभरामहे मतिम्॥ यथा नः शमसद्विपदे चतुष्पदे विश्वं
 पुष्टं ग्रामे अस्मिन्ननातुरम्॥ मृडा नो रुद्रोत नो मयस्कृधि
 क्षयद्वीराय नमसा विधेम ते। यच्छं च योश्च मनुरायजे
 पिता तदश्याम तव रुद्र प्रणीतौ॥ मा नो महान्तमुत मा

नो॑ अ॒र्भ॒कं मा न॒ उ॒क्ष॑न्त॒मु॒त मा न॑ उ॒क्षि॑तम्। मा नो॑
 व॒धीः पि॒तरं॑ मो॒त मा॒तरं॑ प्रि॒या मा न॑स्त॒नुवो॑ रु॒द्र री॑रिषः॥
 मा न॑स्तो॒के तन॑ये॒ मा न॒ आ॒यु॑षि॒ मा नो॑ गो॒षु मा नो॑
 अ॒श्वेषु॑ री॒रिषः॑। वी॒रा॒न्मा नो॑ रु॒द्र भा॑मि॒तो व॑धी॒र्ह॒विष्म॑न्तो
 नम॑सा वि॒धेम॑ ते॥ आ॒रा॒त्ते गो॒घ्न उ॒त पू॑रु॒षघ्ने॑ क्ष॒य॒द्वी॒रा॒य
 सु॒म्रम॑स्मे ते॑ अस्तु। र॒क्षा च नो॑ अ॒धि च॑ दे॒व ब्रू॑ह॒धा च
 नः॒ शर्म॑ यच्छ॒ द्वि॒ब॒र्हाः॑॥ स्तु॒हि श्रु॑तं ग॒र्त॒सदं॑ यु॒वा॒नं मृ॑गं
 न भी॒ममु॑प॒ह॒तुमु॑ग्रम्। मृ॒डा ज॑रि॒त्रे रु॒द्र स्त॒वा॒नो अ॒न्यं
 ते॑ अ॒स्मन्नि॑ व॒पन्तु॑ से॒नाः॑॥ परि॑णो रु॒द्रस्य॑ हे॒तिर्वृ॑णक्तु
 परि॑ त्वे॒षस्य॑ दु॒र्म॒तिर॑घा॒योः। अव॑ स्थि॒रा म॒घव॑द्भ्यस्त॒नुष्व
 मी॒ढ्वस्तो॑का॒य तन॑या॒य मृ॑डय॥ मी॒ढु॒ष्टम॑ शि॒वत॑म शि॒वो नः॑
 सु॒मना॑ भव। प॒र॒मे वृ॒क्ष आ॒युधं॑ नि॒धाय॑ कृ॒त्तिं व॑सा॒न आ
 च॑र॒ पिना॑कं बिभ्र॒दा ग॑हि॥ वि॒कि॑रि॒द् विलो॑हित॒ नम॑स्ते
 अस्तु॑ भगवः। यास्तै॑ स॒हस्र॑ हे॒तयो॑ऽन्यम॒स्मन्नि॑ व॒पन्तु॑
 ताः॥ स॒हस्रा॑णि स॒हस्र॑धा बा॒हुवो॑स्तव हे॒तयः॑। तासा॒मीशा॑नो

भगवः पराचीना मुखा कृधि॥१०॥

सहस्राणि सहस्रशो ये रुद्रा अधि भूम्याम्। तेषां
 सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि॥ अस्मिन् महत्यर्णवेऽन्तरिक्षे
 भवा अधि॥ नीलग्रीवाः शितिकण्ठाः शर्वा अधः, क्षमाचराः॥
 नीलग्रीवाः शितिकण्ठा दिवः रुद्रा उपश्रिताः॥ ये वृक्षेषु
 सस्मिञ्चरा नीलग्रीवा विलोहिताः॥ ये भूतानामधिपतयो
 विशिखासः कपर्दिनः॥ ये अन्त्रेषु विविध्यन्ति पात्रेषु पिबन्तो
 जनान्॥ ये पथां पथिरक्षय ऐलबृदा यव्युधः॥ ये तीर्थानि
 प्रचरन्ति सूकावन्तो निषङ्गिणः॥ य एतावन्तश्च भूयांसश्च
 दिशो रुद्रा वितस्थिरे॥ तेषां सहस्रयोजनेऽव धन्वानि
 तन्मसि॥ नमो रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां येऽन्तरिक्षे ये दिवि
 येषामन्नं वातो वर्षमिषं वस्तेभ्यो दश प्राचीर्दश दक्षिणा
 दश प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोर्ध्वास्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते
 यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि॥११॥

त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम्। उर्वारुकमिव

बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय॒ माऽमृता॑त्॥ यो रु॒द्रो अ॒ग्नौ यो अ॒प्सु
य ओष॑धीषु॒ यो रु॒द्रो वि॒श्वा भुव॑नाऽऽवि॒वेश॑ तस्मै॑ रु॒द्राय॑
नमो॑ अस्तु॥ तमु॑ष्टुहि॒ यः स्वि॒षुः सु॒धन्वा॒ यो वि॒श्वस्य॑
क्षय॑ति भेष॒जस्य॑।

(ऋक्) यक्ष्वा॑म॒हे सौ॑म॒नसाय॑ रु॒द्रं नमो॑भिर्दे॒वमसु॑रं
दुव॑स्य॥ अ॒यं मे ह॒स्तो भग॑वान॒यं मे भग॑वत्तरः। अ॒यं मे
वि॒श्वभे॑षजोऽयं शि॒वाभि॑मर्शनः॥

ये ते॑ स॒हस्र॑म॒युतं॑ पाशा॒ मृत्यो॑ म॒र्त्याय॑ हन्त॑वे। तान् य॒ज्ञस्य॑
मा॒यया॑ सर्वा॒नव॑ यजामहे। मृ॒त्यवे॒ स्वाहा॑ मृ॒त्यवे॒ स्वाहा॑॥
ओं नमो॑ भगवते रु॒द्राय॑ वि॒ष्णवे॑ मृ॒त्युर्मे पा॒हि। प्रा॒णानां॑
ग्रन्थि॑रसि रु॒द्रो मा॑ वि॒शान्त॑कः। तेना॒न्नेना॑प्याय॒स्व॥ नमो॑
रु॒द्राय॑ वि॒ष्णवे॑ मृ॒त्युर्मे पा॒हि॥

॥ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

॥ चमकप्रश्नः ॥

अग्नाविष्णू सजोषसेमा वर्धन्तु वां गिरः। द्युमैर्वाजेभिरागतम्॥
 वाजंश्च मे प्रसवश्च मे प्रयतिश्च मे प्रसितिश्च मे धीतिश्च
 मे क्रतुश्च मे स्वरश्च मे श्लोकश्च मे श्रावश्च मे श्रुतिश्च
 मे ज्योतिश्च मे सुवश्च मे प्राणश्च मेऽपानश्च मे व्यानश्च
 मेऽसुश्च मे चित्तं च म आधीतं च मे वाक्च मे मनश्च मे
 चक्षुश्च मे श्रोत्रं च मे दक्षश्च मे बलं च म ओजश्च मे
 सहश्च म आयुश्च मे जरा च म आत्मा च मे तनूश्च मे
 शर्म च मे वर्म च मेऽङ्गानि च मेऽस्थानि च मे परूरुषि
 च मे शरीराणि च मे॥१॥

ज्यैष्ठ्यं च म आधिपत्यं च मे मन्युश्च मे भामश्च मेऽमश्च
 मेऽम्भश्च मे जेमा च मे महिमा च मे वरिमा च मे प्रथिमा
 च मे वर्ष्मा च मे द्राघुया च मे वृद्धं च मे वृद्धिश्च मे सत्यं
 च मे श्रद्धा च मे जगच्च मे धनं च मे वशश्च मे त्विषिश्च
 मे क्रीडा च मे मोदश्च मे जातं च मे जनिष्यमाणं च मे

सूक्तं च मे सुकृतं च मे वित्तं च मे वेद्यं च मे भूतं च मे
 भविष्यच्च मे सुगं च मे सुपथं च म ऋद्धं च म ऋद्धिश्च मे
 क्लृप्तं च मे क्लृप्तिश्च मे मतिश्च मे सुमतिश्च मे॥२॥

शं च मे मयश्च मे प्रियं च मेऽनुकामश्च मे कामश्च मे
 सौमनसश्च मे भद्रं च मे श्रेयश्च मे वस्यश्च मे यशश्च मे
 भगश्च मे द्रविणं च मे यन्ता च मे धर्ता च मे क्षेमश्च मे
 धृतिश्च मे विश्वं च मे महश्च मे संविच्च मे ज्ञात्रं च मे सूश्च मे
 प्रसूश्च मे सीरं च मे लयश्च म ऋतं च मेऽमृतं च मेऽयक्ष्मं
 च मेऽनामयच्च मे जीवातुश्च मे दीर्घायुत्वं च मेऽनमित्रं च
 मेऽभयं च मे सुगं च मे शयनं च मे सूषा च मे सुदिनं च
 मे॥३॥

ऊर्कं मे सूनृतां च मे पयश्च मे रसश्च मे घृतं च मे मधु
 च मे सग्धिश्च मे सर्पीतिश्च मे कृषिश्च मे वृष्टिश्च मे जैत्रं
 च म औद्भिद्यं च मे रयिश्च मे रायश्च मे पुष्टं च मे पुष्टिश्च
 मे विभु च मे प्रभु च मे बहु च मे भूयश्च मे पूर्णं च मे

पूर्णतरं च मेऽक्षितिश्च मे कूर्यवाश्च मेऽन्नं च मेऽक्षुच्च मे
 ब्रीहयश्च मे यवाश्च मे माषाश्च मे तिलाश्च मे मुद्गाश्च मे
 खल्वाश्च मे गोधूमाश्च मे मसुराश्च मे प्रियङ्गवश्च मेऽणवश्च
 मे श्यामाकाश्च मे नीवाराश्च मे॥४॥

अश्मा च मे मृत्तिका च मे गिरयश्च मे पर्वताश्च मे सिकताश्च
 मे वनस्पतयश्च मे हिरण्यं च मेऽयश्च मे सीसं च मे त्रपुश्च
 मे श्यामं च मे लोहं च मेऽग्निश्च म आपश्च मे वीरुधश्च
 म ओषधयश्च मे कृष्टपच्यं च मेऽकृष्टपच्यं च मे ग्राम्याश्च
 मे पशव आरण्याश्च यज्ञेन कल्पन्तां वित्तं च मे वित्तिश्च
 मे भूतं च मे भूतिश्च मे वसु च मे वसतिश्च मे कर्म च मे
 शक्तिश्च मेऽर्थश्च म एमश्च म इतिश्च मे गतिश्च मे॥५॥

अग्निश्च म इन्द्रश्च मे सोमश्च म इन्द्रश्च मे सविता च म
 इन्द्रश्च मे सरस्वती च म इन्द्रश्च मे पूषा च म इन्द्रश्च मे
 बृहस्पतिश्च म इन्द्रश्च मे मित्रश्च म इन्द्रश्च मे वरुणश्च म
 इन्द्रश्च मे त्वष्टा च म इन्द्रश्च मे धाता च म इन्द्रश्च मे

विष्णुश्च म इन्द्रश्च मेऽश्विनौ च म इन्द्रश्च मे मरुतश्च म
 इन्द्रश्च मे विश्वे च मे देवा इन्द्रश्च मे पृथिवी च म इन्द्रश्च
 मेऽन्तरिक्षं च म इन्द्रश्च मे द्यौश्च म इन्द्रश्च मे दिशश्च म
 इन्द्रश्च मे मूर्धा च म इन्द्रश्च मे प्रजापतिश्च म इन्द्रश्च मे॥६॥

अ॒॒शुश्च मे र॒श्मिश्च मेऽदा॑भ्यश्च मेऽधि॑पतिश्च म उपा॒॒शुश्च
 मेऽन्तर्या॑मश्च म ऐन्द्रवाय॒वश्च मे मैत्रावरु॑णश्च म आश्वि॑नश्च
 मे प्रतिप्र॒स्थान॑श्च मे शुक्र॑श्च मे म॒न्थी च म आग्र॑यणश्च मे
 वैश्वदे॒वश्च मे ध्रु॒वश्च मे वैश्वान॑रश्च म ऋतु॒ग्रहा॑श्च मेऽति॒ग्राह्या॑श्च
 म ऐन्द्रा॒ग्रश्च मे वैश्वदे॒वश्च मे मरु॑त्वतीया॑श्च मे माहेन्द्र॑श्च
 म आदि॒त्यश्च मे सावि॑त्रश्च मे सार॒स्वतश्च मे पौ॒ष्णश्च मे
 पाली॒वत॑श्च मे हारि॒योज॒नश्च मे॥७॥

इ॒ध्मश्च मे ब॒र्हिश्च मे वेदि॑श्च मे धि॒ष्णि॒याश्च मे सु॒च॑श्च मे
 चम॒साश्च मे ग्रावा॑णश्च मे स्वर॑वश्च म उप॒र॒वाश्च मेऽधि॑षव॑णे
 च मे द्रो॒णक॒ल॒शश्च मे वाय॑व्या॒नि च मे पू॒त॒भृच्च॑ म
 आध॒व॒नीय॑श्च म आ॒ग्नी॒ध्रं च मे ह॒वि॒र्धानं॑ च मे गृ॒हाश्च
 मे स॒द॑श्च मे पुरो॒डाशा॑श्च मे प॒च॒ताश्च मेऽव॒भृथ॑श्च मे

स्वगाकारश्च मे॥८॥

अग्निश्च मे घर्मश्च मेऽर्कश्च मे सूर्यश्च मे प्राणश्च मेऽश्वमेधश्च मे
पृथिवी च मेऽदितिश्च मे दितिश्च मे द्यौश्च मे शक्करीरङ्गुलयो
दिशश्च मे यज्ञेन कल्पन्तामृक् मे साम च मे स्तोमश्च
मे यजुश्च मे दीक्षा च मे तपश्च म ऋतुश्च मे व्रतं च
मेऽहोरात्रयोर्वृष्ट्या बृहद्रथन्तरे च मे यज्ञेन कल्पेताम्॥९॥

गर्भाश्च मे वत्साश्च मे त्र्यविश्च मे त्र्यवी च मे दित्यवाच्च
मे दित्यौही च मे पश्चाविश्च मे पश्चावी च मे त्रिवत्सश्च
मे त्रिवत्सा च मे तुर्यवाच्च मे तुर्यौही च मे पष्ठवाच्च
मे पष्ठौही च म उक्षा च मे वशा च म ऋषभश्च मे
वेहच्च मेऽनुद्धां च मे धेनुश्च म आयुर्यज्ञेन कल्पतां प्राणो
यज्ञेन कल्पतामपानो यज्ञेन कल्पतां व्यानो यज्ञेन कल्पतां
चक्षुर्यज्ञेन कल्पतां॥ श्रोत्रं यज्ञेन कल्पतां मनो यज्ञेन
कल्पतां वाग्यज्ञेन कल्पतामात्मा यज्ञेन कल्पतां यज्ञो यज्ञेन
कल्पताम्॥१०॥

एकां च मे तिस्रश्च मे पञ्च च मे सप्त च मे नव
 च म् एकादश च मे त्रयोदश च मे पञ्चदश च
 मे सप्तदश च मे नवदश च म् एकविंशतिश्च मे
 त्रयोविंशतिश्च मे पञ्चविंशतिश्च मे सप्तविंशतिश्च मे
 नवविंशतिश्च म् एकत्रिंशच्च मे त्रयस्त्रिंशच्च मे चतस्रश्च
 मेऽष्टौ च मे द्वादश च मे षोडश च मे विंशतिश्च
 मे चतुर्विंशतिश्च मेऽष्टाविंशतिश्च मे द्वात्रिंशच्च
 मे षट्त्रिंशच्च मे चत्वारिंशच्च मे चतुश्चत्वारिंशच्च
 मेऽष्टाचत्वारिंशच्च मे वाजश्च प्रसवश्चापिजश्च ऋतुश्च
 सुवश्च मूर्धा च व्यश्रियश्चान्त्यायनश्चान्त्यश्च भौवनश्च
 भुवनश्चाधिपतिश्च॥११॥

इडां देवहूर्मनुर्यज्ञनीर्बृहस्पतिरुक्थामुदानि शंसिषद्विश्वेदेवाः
 सूक्तवाचः पृथिवि मातर्मा मां हिंसीर्मधुं मनिष्ये मधुं
 जनिष्ये मधुं वक्ष्यामि मधुं वदिष्यामि मधुमतीं देवेभ्यो
 वाचमुद्यासं शुश्रूषेण्यां मनुष्येभ्यस्तं मां देवा अंवन्तु
 शोभायै पितरोऽनुमदन्तु॥

॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

॥ पुरुषसूक्तम् ॥

सहस्रशीर्षा पुरुषः। सहस्राक्षः सहस्रपात्। स भूमिं
विश्वतो वृत्वा। अत्यतिष्ठदशाङ्गुलम्॥ पुरुष एवेदं सर्वम्।
यद्भूतं यच्च भव्यम्। उतामृतत्वस्येशानः। यदन्नेनातिरोहति॥
एतावानस्य महिमा। अतो ज्यायांश्च पूरुषः। पादौऽस्य
विश्वा भूतानि। त्रिपादस्यामृतं दिवि॥ त्रिपादूर्ध्व
उदैत्पुरुषः। पादौऽस्येहाऽऽभवात्पुनः। ततो विश्वङ्मक्रामत्।
साशनानशने अभि॥ तस्माद्विराडजायत। विराजो
अधि पूरुषः। स जातो अत्यरिच्यत। पश्चाद्भूमिमथो
पुरः॥ यत्पुरुषेण हविषा। देवा यज्ञमतन्वत। वसन्तो
अस्यऽऽसीदाज्यम्। ग्रीष्म इध्मः शरद्धविः॥ सप्तास्यऽऽसन्
परिधयः। त्रिः सप्त समिधः कृताः। देवा यद्यज्ञं तन्वानाः।
अबध्नन् पुरुषं पशुम्॥ तं यज्ञं बर्हिषि प्रौक्षन्। पुरुषं
जातमग्रतः। तेन देवा अयजन्त। साध्या ऋषयश्च ये॥

तस्माँद्यज्ञात्सर्वहुतः। सम्भृतं पृषदाज्यम्। पशूँस्ताँश्चक्रे
 वायुव्यान्। आरण्यान्ग्राम्याश्च ये॥ तस्माँद्यज्ञात्सर्वहुतः।
 ऋचः सामानि जज्ञिरे। छन्दाँसि जज्ञिरे तस्मात्।
 यजुस्तस्मादजायत॥ तस्मादश्वा अजायन्त। ये के
 चोभ्यादतः। गावो ह जज्ञिरे तस्मात्। तस्माञ्जाता
 अजावयः॥ यत्पुरुषं व्यदधुः। कतिधा व्यकल्पयन्। मुखं
 किमस्य कौ बाहू। कावूरू पादावुच्येते॥ ब्राह्मणोऽस्य
 मुखमासीत्। बाहू राजन्यः कृतः। ऊरू तदस्य यद्वैश्यः।
 पद्भ्याँ शूद्रो अजायत॥ चन्द्रमा मनसो जातः। चक्षोः सूर्यो
 अजायत। मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च। प्राणाद्वायुरजायत॥ नाभ्यां
 आसीदन्तरिक्षम्। शीर्ष्णो द्यौः समवर्तत। पद्भ्यां भूमिर्दिशः
 श्रोत्रात्। तथा लोकाँ अकल्पयन्॥ वेदाहमेतं पुरुषं
 महान्तम्। आदित्यवर्णं तमसस्तु पारे॥ सर्वाणि रूपाणि
 विचित्य धीरः। नामानि कृत्वाऽभिवदन् यदास्ते॥ धाता
 पुरस्ताद्यमुदाजहार। शक्रः प्रविद्वान् प्रदिशश्चतस्रः। तमेव
 विद्वानमृतं इह भवति। नान्यः पन्था अयनाय विद्यते॥

य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञम॑यजन्त दे॒वाः। तानि॑ धर्मा॑णि प्रथ॒मान्या॑सन्। ते
ह॒ नाकं॑ महि॒मानः॑ सचन्ते। यत्र॑ पूर्वे॑ सा॒ध्याः सन्ति॑ दे॒वाः॥
अ॒द्भ्यः सम्भू॑तः पृथि॒व्यै रसा॑च्च। वि॒श्वक॑र्मणः॒ सम॑वर्तताधि॑।
तस्य॑ त्वष्टा॑ वि॒दध॑द्रूपमे॒ति। तत्पु॑रुषस्य॒ विश्व॑माजा॒नम॑ग्रे॥
वेदा॒हमे॒तं पु॑रुषं म॒हान्त॑म्। आ॒दि॒त्यव॑र्णं॒ तम॑सः॒ पर॑स्तात्।
तमे॒वं वि॒द्वान॒मृतं॑ इ॒ह भ॑वति। नान्यः पन्था॑ विद्य॒तेऽय॑नाय॥
प्र॒जाप॑तिश्चरति॒ गर्भे॑ अ॒न्तः। अ॒जाय॑मानो बहुधा विजा॑यते।
तस्य॑ धीराः॒ परि॑जानन्ति॒ योनि॑म्। मरी॑चीनां प॒दमि॑च्छन्ति
वे॒धसः॑॥ यो दे॒वेभ्य॑ आत॑पति। यो दे॒वानां॑ पु॒रोहि॑तः।
पूर्वो॑ यो दे॒वेभ्यो॑ जा॒तः। नमो॑ रु॒चाय॑ ब्राह्म॑ये॥ रुचं॑ ब्रा॒ह्मं
ज॒नय॑न्तः। दे॒वा अ॒ग्रे तद॑ब्रुवन्। यस्त्वै॒वं ब्रा॑ह्म॒णो वि॒द्यात्।
तस्य॑ दे॒वा अस॑न् वशे॑॥ ह्रीश्च॑ ते ल॒क्ष्मीश्च॑ प॒त्यौ। अ॒होरा॒त्रे
पा॒र्श्वे। नक्ष॑त्राणि रू॒पम्। अ॒श्विनौ॑ व्या॒त्तम्। इ॒ष्टं म॑निषाण।
अ॒मुं म॑निषाण। सर्वं॑ मनिषाण॥

॥ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

॥ नारायणसूक्तम् ॥

(तैत्तिरीयारण्यकम् - ४/प्रपाठकः - १०/अनुवाकः - १३)

सहस्रशीर्षं देवं विश्वाक्षं विश्वशम्भुम्। विश्वं नारायणं
देवमक्षरं परमं पदम्। विश्वतः परमान्नित्यं विश्वं
नारायणं हरिम्। विश्वमेवेदं पुरुषस्तद्विश्वमुपजीवति।
पतिं विश्वस्य ऽऽत्मे श्वरं शाश्वतं शिवमच्युतम्। नारायणं
महाज्ञेयं विश्वात्मानं पुरायणम्। नारायणपरो ज्योतिरात्मा
नारायणः परः। नारायण परं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः
परः। नारायणपरो ध्याता ध्यानं नारायणः परः। यच्च
किञ्चिज्जगत्सर्वं दृश्यते श्रूयते ऽपि वा॥

अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः। अनन्तमव्ययं
कविं समुद्रे ऽन्तं विश्वशम्भुवम्। पद्मकोश प्रतीकाशं
हृदयं चाप्यधोमुखम्। अधो निष्प्रा वितस्त्यान्ते नाभ्यामुपरि
तिष्ठति। ज्वालामालाकुलं भाती विश्वस्य ऽऽयतनं महत्।
सन्ततं शिलाभिस्तुलम्बत्याकोशसन्निभम्। तस्यान्ते
सुषिरं सूक्ष्मं तस्मिन्त्सर्वं प्रतिष्ठितम्। तस्य मध्ये महान-

अग्निर्वि॒श्वार्चिर्वि॒श्वतो॑मुखः। सोऽग्रं॑भु॒ग्विभ॑जन्तिष्ठन्नाहारमजु॒रः
 क॒विः। ति॒र्य॒गूर्ध्वम॑धः शा॒यी र॒श्मय॑स्तस्य॒ सन्त॑ता।
 सन्ता॒पय॑ति स्वं दे॒हमापा॑दतल॒मस्त॑कः। तस्य॒ मध्ये॒
 वह्नि॑शिखा अ॒णीयो॑र्ध्वा व्य॒वस्थि॑तः। नी॒लतो॑यद॒-
 मध्य॒स्थाद्वि॒द्युल्ले॑खेव॒ भास्व॑रा। नी॒वार॒शूक॑वत्तन्वी पी॒ता
 भा॑स्वत्य॒णूप॑मा। तस्याः॑ शिखा॒या म॑ध्ये परमा॑त्मा
 व्य॒वस्थि॑तः। स ब्र॒ह्म स शिवः॑ स हरिः॑ सेन्द्रः॑ सोऽक्षरः॑
 पर॒मः स्व॒राट्॥ ऋ॒तं स॒त्यं परं॑ ब्र॒ह्म पु॒रुष॑ कृष्ण॒पिङ्ग॑लम्।
 ऊ॒र्ध्वरे॑तं वि॒रूपाक्षं॑ वि॒श्वरू॑पाय॒ वै नमो॑ नमः॑।

ना॒रा॒य॒णाय॑ वि॒द्महे॑ वा॒सुदे॒वाय॑ धीमहि। तन्नो॑ विष्णुः
 प्रचो॒दया॑त्।

विष्णो॒र्नु कं॑ वी॒र्या॑णि प्रवो॑चं॒ यः पार्थि॑वानि विम॒मे रजा॑सि
 यो अस्क॑भाय॒दुत्तर॑सु॒धस्थं॑ विचक्र॒माणस्त्रे॒धोरु॑गा॒यो
 विष्णो॑र॒राट॑मसि विष्णोः॑ पृ॒ष्ठम॑सि विष्णोः॑ श्र॒त्रैस्थो॑ विष्णोः॑
 स्यू॒रसि॑ विष्णो॑र्ध्रु॒वम॑सि वैष्ण॒वम॑सि विष्ण॑वे त्वा॥

॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

॥ विष्णुसूक्तम् ॥

विष्णोर्नु कं वीर्याणि प्रवोचं यः पार्थिवानि विममे रजांसि
यो अस्कंभायदुत्तरं सधस्थं विचक्रमाणस्त्रेधोरुगायः ॥

तदस्य प्रियमभिपाथो अश्याम्। नरो यत्र देवयवो मदन्ति।
उरुक्रमस्य स हि बन्धुरित्था। विष्णोः पदे परमे मध्व
उत्थसः। प्र तद्विष्णुः स्तवते वीर्याय। मृगो न भीमः कुचरो
गिरिष्ठाः। यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेषु। अधिक्षियन्ति भुवनानि
विश्वो। परो मात्रया तनुवा वृधान। न ते महित्वमन्वश्रुवन्ति ॥

उभे ते विद्म रजसी पृथिव्या विष्णो देवत्वम्। परमस्य
विथ्से। विचक्रमे पृथिवीमेष एताम्। क्षेत्राय विष्णुर्मनुषे
दशस्यन्। ध्रुवासो अस्य कीरयो जनांसः। उरुक्षितिः
सुजनिमाचकार। त्रिदेवः पृथिवीमेष एताम्। विचक्रमे
शतर्चसं महित्वा। प्र विष्णुरस्तु तवसस्तवीयान्।

त्वे॒ष॒ऽह्य॑स्य॒ स्थ॑वि॒रस्य॑ नाम॑॥